

מרתה פלג איננה

מרתה לבית מנדל, נולדה בשנת 1927 בעיר קלוד' שבטרנסילבניה. נעוריה עברו בצל מלחמת העולם והאנטישמיות ברומניה. לאחר המלחמה, יצאה מרתה עם אחיה יואל להכשרה חלוצית, בתקווה לעלות במהרה ארצה. שנה שלמה נמשך מסעם בדרכי "הבריחה", בין תחנות ההתארגנות של המוסד לעליה ב', העליה הבלתי-לגלית. הם היו בין המיועדים לעלות באוניות עליה ב' מנמל "לה-ספציה", שבאיטליה. הידיעות על הכנת האוניות בנמל הקטן הגיעו לאוזני הבריטים ורק שביתת רעב ממושכת של העולים ומפגני הזדהות של אנשי העיירה, הביאו למשא ומתן ממושך, בסופו אישרו הבריטים את הפלגת האוניות לארץ-ישראל. מרתה ואחיה הצטרפו לקבוצת מעגן, ובו פגשה מרתה את יהודה. מלחמת השחרור עיכבה את הרומן שהתפתח ביניהם, אך בחורף 1950 הם התחתנו. בעקבות הפילוג הפוליטי במעגן עברו מרתה ויהודה לבית אורן. בשנת 1952, עם בתם הבכורה, נעמי, החליטו להצטרף למעין-צבי. כאן בנו ביתם ונולדו אסף ועמית. מרתה הייתה אדם מוכשר אך סגור מאוד. את רגשותיה ביטאה בציור, אמנות שהייתה אהובה עליה מילדותה. בשנות ה-60' למדה ציור ורישום, איירה את עלון הקבוצה, לימדה ציור בבית"ס המקומי והציגה תערוכות מציוריה. אך הנאמנות לחובותיה והקושי לשלב ביניהן לאהבת הציור, הביאו אותה "לאבד את המוזות" ולהפסיק מלצייר. מרתה עבדה שנים רבות בלול, בגינות הנוי, בתגמיר ובמחלקת האריזה בסקופוס. גם כאשר נסגר קו העדשות אותן ארזה, ביקשה מרתה לשמור על קשר עם המפעל ולעבוד כיכולתה. כך עשתה עד לאחרונה. מרתה מתה בחטף, בביתה, בצל התמונות שציירה ולצידה יהודה, כפי שבקשה וחייתה בחמישים ושתיים שנותיהם המשותפות.

יהי זכרה ברוך.

דברים ליד הקבר
תמי גבע

knk

לפני כשנה ניתנה לי הזדמנות נדירה להעיף מבט חטוף בעולם שממנו הגיעה אמא. התארגנו לפגישה משפחתית ונסיעה משותפת לטרנסילבניה - אזור בהרי הקרפטים הרומנים המכיל ברובו אוכלוסיה הונגרית. למרות עשרות של שנים, מלחמות וחילופי שלטון, היה ניתן עדיין לשחזר את היופי והשלוה שעיצבו את ילדותה. חיי משפחה בעיר הגדולה קלויז', היו משולבים בתקופות ארוכות של בילוי בחיים הפסטורליים בהרים, אצל סבא וסבתא, ומכאן יתכן הקשר האמיץ לטבע וליופי האמנותי.

מהלך החיים השלו והצפוי התנפץ במפתיע עם פרוץ המלחמה. לאחר תקופת נדודים מתישה ומאבק לעליה לארץ בחרת בהשתלבות בבניית ארץ וחברת ותיקה. כשאת ואבא הקמתם משפחה פתחת את אותו גרעין רדום של אהבה ליופי ולטבע. טיילת עם אבא במרחבי הארץ, עסקת בגננות, ובאופן קבוע ניסיתם להדביק אותנו באהבתכם לצפרות. יחד עם זאת הרגשת גם צורך בהבעה עצמית שיגשים את הענין שלך באמנות. למדת רישום וציור בתל אביב ובמשך שנים רבות פעלת כאמן יוצר. יצירותיך בתחומי הציור והפיסול הקרמי עדיין נשקפות אלינו וילוו אותנו תמיד.

גם בתחום המוסיקה הקלסית גילית ענין רב ועד לעת האחרונה לא החמצת הזדמנות לקונצרט או לאירוע מוסיקלי דומה. כל חייך הפגנת ענין וידע במגוון רחב של נושאים שנתמך באהבת הקריאה הרחבה שלך

בקשר החזק שלך עם הנכדים, באו לביטוי החום והאהבה למשפחתך. בדרך הצנועה שבה עברו חייך, בה גם נפרדת מאיתנו. אנו כואבים את לכתך וננצור את זכרך תמיד.

נצח